

Parter retmæssig tilkommende Kendetegn er egnet til at hidføre en Forveksling i Handel og Vandel, paa Klagerens Begæring gives Indstævnte Paalæg om fremtidig at give det af ham benyttede Kendemærke en til Adskillelse egnet Tilføjelse, hvis Ordlyd bliver at fastsætte i Dommen, hvilken Tilføjelse vil være at bruge enten i hans Forretning i det Hele taget eller i bestemte, Forvekslingen foranledigende Forhold. En saadan Paastand kan ogsaa i Tilfælde af en i Henhold til Bestemmelserne i § 7 rejst Paatale nedlægges i Stedet for Paastand om Undladelse af at bruge Betegnelsen.

§ 9.

Foruden de i §§ 5—7 ommeldte Tilfælde kan der, naar Indehaveren af en Forretning i den Hensigt at hidføre en Forveksling i Handel og Vandel af hans Forretning med en Konkurrents foretager en hertil egnet Handling, af Indehaveren af den brøstholdne Forretning rejses Sag til Undladelse af saadanne Handlinger og til Erstatning for den ved Handlingen forvoldte Skade.

Under disse Forudsætninger kan der særlig ogsaa rejses Sag til Undladelse — henholdsvis til Skadeserstatning —, naar Indehaveren af en Forretning uden Tilladelse fra Indehaveren af en anden Forretning anvender, eftergør eller efterligner denne Forretnings Indretninger, som ifølge deres Karakter ere egnede til at særstille dem i Handel og Vandel og allerede indenfor vedkommende Forretningsbranche gælde som Kendetegn for en tilsvarende eller beslægtet Forretning.

Ved Forretningsindretninger forstaas i denne Lov navnlig:

- a) Betegnelser, Udstyrelse og Emballage af Varer,
- b) Annoncer, Kataloger, Forretningscirkulærer eller lignende til Reklame eller i Handel med Kunder tjenende Bekendtgørelser,
- c) Hjælpe midler eller Mærker, der anvendes ved Handelen med Kunder uden for Forretningen enten til Befordring af Varer eller Anskaffelse af industrielle Frembringelser.

For de Krav, der rejse sig af et indbyrdes Forhold til et indregistreret Varemærke og den faktiske Brug af samme eller lignende Varemærker, vedblive Bestemmelserne i de herom bestaaende særlige Love at være gældende.

3. Afsnit. Misrekommandering af Forretninger.

§ 10.

Imod den, som i en Meddelelse om Andenmands Forretning, dennes Indehaver, en i Forretningen beskæftiget Person eller en fra Forretningen udgaaet Vare eller industriel Frembringelse i den Hensigt at tilføje Forretningen Skade eller skaffe sig selv eller Trediemand en Fordel i Forretningskonkurrencen, usandfærdig fremsætter et Anbringende, som er egnet til at skade Forretningens Afsætning, Kredit eller Drift, kan Indehaveren af Forretningen rejse Paatale til Undladelse af Gentagelse og videre Udbredelse af det usandfærdige Anbringende, saavel som til Erstatning for den ham derved tilføjede Skade. Skadeserstatningsforpligtelse foreligger dog ikke, naar den, der fremsætter Anbringendet, var uvidende om dens Usandfærdighed og kan anføre Omstændigheder, som med Grund maatte give ham Anledning til at tro paa Anbringendets Sandhed, saafremt ikke Erstatningspligt efter § 1330 i den borgerlige Lovbog er begrundet som Følge af Handlingens Karakter som Ærefornærmelse, og Fremførelsen af Sandhedsbevis derfor er udelukket. Anvendelsen af denne Bestemmelse udelukkes ikke derved, at der ikke netop fremsættes et Anbringende af den nævnte Art, naar det anførte paa den anden Side dog er egnet til hos Modtageren af Meddelelsen at vække Forestillingen om Tilstedeværelsen af en saadan Kendsgerning, og dette Indtryk var tilsigtet eller kunde forudses.